

מחילת הארנב

אביטל הררי / שירים

הספרייה הלאומית
קריאה וראשונה
שבוע הספר 2016

— מחילת הארנב —
אביטל הררי

לכבוד חג הספר העברי, ומתוך רצון לעודד יצירה עברית חדשה, בחרנו בספרייה הלאומית לחשוף בפניכם עשרה יוצרים בעלי קול ייחודי, שפרסמו ספר ביכורים השנה. אנחנו מזמינים אתכם להכיר את היוצרים המוכשרים ולהציץ פנימה, אל דפי הספרים החדשים. קריאה מהנה.

ח ש ב ת י

חֲשַׁבְתִּי שְׂאוּכַל
לְהַפְקִיד בְּיַדְכֶם הַקְטָנוֹת
אֶת הַחֶפֶשׁ שְׁלִי,
לְהִיֹּת אֲסִירָה מֵרֶצוֹן
כְּמוֹ שְׂאֵמָא הֵיִתָּהּ:
שׁוֹטְפֵת סִירִים גְּדוֹלִים שֶׁל עֶצֶב
אוֹכֵלֶת בְּעַמִּידָה
מְכַבֶּסֶת אֶת חֲיִיהָ
וְתוֹלָה.

ה מ ו ר ה ל מ ת מ ט י ק ה

“המורה למתמטיקה מת.
הוא שם קץ לחייו”, אמרו,
נערים ישובים על כסאות קשים
נעצו מבטים פעורים.
גוים רעדו בשקט.
דמותו רחפה מעל ראשינו
יוצאת ונכנסת דרך חלונות הכתה.
כשקו ישר אחד כבר לא עובר בין שתי נקדות,
כשנפש מבקשת לעזוב,
לא יעזרו הנסחאות, המשואות,
לא צי המספרים.
מחלון הכתה ראיתי
את גוו המתרחק
הופך לנקדה זעירה בשמים.

אִישׁוּר לְבֵית הַסֵּפֶר

הַמּוֹרָה, שְׁלוֹם
מִיכָאֵל לֹא יִגִּיעַ הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר.
לֹא, לֹא כִּי הוּא לֹא מְרַגֵּשׁ טוֹב —
זֶה הַסֵּתֵר הַמְּכֹה בַחֲלוֹן
הַנּוֹשֵׂר מִן הָעֵצִים בְּגֵן,
אֵלוּ עָלֵי הַזָּהָב הָעֵפִים עִם הַרוּחַ,
זֶה יְלָדֵי הַצָּעִיר
וְחֹשֵׁי הָעֵרְיִים.
עֶמֶד הַסְּלִיחָה,
אָמֵא

ימי נישואים

אֲנַחְנוּ חוֹלְקִים
אוֹתוֹ שֶׁלֶחַן אֶכֶל,
אוֹתָם סְפָלִים, צִלְחוֹת,
סִירִים, סְפִינִים,
מְזֻלְגוֹת, כְּפִיּוֹת.
אוֹתוֹ עֵתוֹן שֶׁל בֶּקָר,
אוֹתוֹ מְרַחֵק בֵּין הַסְּלוֹן לְמִקְרָר,
אוֹתָן מְקַלְחֵת וּמְטָה,
אֶת גּוֹפִי, אֶת גּוֹפְךָ,
וְלֹא יוֹתֵר.

ל א ר א י ת י

תִּרְאֵי כַּמָּה אֲנַחְנוּ יָפִים, הוּא אָמַר,
מִבֵּיט אֶל כְּבוֹאָתְנוּ הַנְּשַׁקֶּפֶת מִן הַמְּרָאָה.
הָאֲשֻׁלְיָה כִּי בָתִּי מְלוֹן עִם מִטּוֹתֵיהֶם הִרְחַבּוֹת
וְסִדִּיגֵיהֶם הִלְכָּנִים הַמְּעַמְלָנִים עַד דִּק
יְכוֹלִים לְצַלְצֵל שׁוֹב בְּפַעֲמוֹנֵי הַחֲתָנָה —
גְּנוּעָה לְאִטָּה.
דּוֹמָמִים עֲמָדוֹ הֶהָרִים שְׁבַחֲלוֹן.
דּוֹמָמֶת עֲמָדָתִי אֲנִי,
מִבֵּיטָה לְתוֹךְ כְּבוֹאָתְנוּ הַשְּׁקוּפָה.
ל א ר א י ת י י פִי
רַק תְּבוֹסָה.

ה ש י ע ו ר [1]

צָרִיף תְּנָאִים כְּדֵי לְעוֹף
אֲמָרָה לִי הַצִּפּוֹר.
נִסִּית לְהִמָּרִיא
לֹא פַעַם,
מֵעַל הָאֲדָמָה הַבּוֹצִיט,
מֵעַל הָעֲנָנִים הַשְּׁחֹרִים —
לְשׂוֹא.
לֹא מִסְפִּיק שֵׁשׁ לָךְ כְּנָפִים
אִם אֵינְךָ יוֹדַעַת לְהִפָּךְ
אֶת הַפְּחַד לְרוֹת.